

VOLPINO ITALIANO

Oprindelsesland: Italien

Anvendelse: Vagthund, selskabshund.
Klassifikation: FCI Gruppe 5 (Spidshunde og racer af oprindelig type),
Sektion 4, (Europæiske Spidser)
Uden brugsprøve.

Historie: Racen er en af efterkommerne af Europæisk Spids, der siden Bronzealderen allerede fandtes i de centrale dele af vort kontinent, og som man har fundet forstenede skeletrester af omkring de forhistoriske pælehuse. Volpinoen har således de samme forfædre som Tysk Spids, som den ikke nedstammer fra, men er en slægtning til. Den er blevet opdrættet i Italien i umindelige tider og er blevet beundret både i adelens paladser og den jævne mands hytte, hvor man især satte pris på dens vagtsomhed og årvågenhed. Et arbejde af maleren Vittore Carpaccio fra 1502 viser en Volpino i det venetianske maleri The Vision of St. Austin. Den var Michelangelos hund, og i det 18. århundrede den utrættelige ledsager for kærrekuskene i Toscana og Latium – altid klar til højlydt at gøre opmærksom på enhver fremmed, man mødte på vejene. Standarden blev skrevet i 1913, og racen blev temmelig populær i den første del af det 20. århundrede. Derefter forsvandt den. Enkelte hvide eksemplarer sås i 1968, og Volpinoen blev registreret igen i 1972. Selv den tidligere velkendte røde farve ses igen.

M. DAVIDSON

- Helhedsindtryk:** En lille spidshund, meget kompakt og harmonisk, med lang, udstående pels.
- Proportioner:** Kvadratisk bygget. Hovedets længde er næsten 4/10 af kropslængden. Næsepartiets længde er lidt mindre end halvdelen af hele hovedets længde. Brystdybden er lidt mindre end halvdelen af skulderhøjden.
- Temperament:** Stærkt knyttet til hjemmet og sin familie. Meget overstrømmende temperament, livfuld, munter og festlig
- Hoved:** Af form som en pyramide med en længde på næsten 4/10 af skulderhøjden.
- Skalle: Længere end næsepartiet og let ovalt både på langs og på tværs. Bredden ved kindbensbuerne er større end det halve af hovedets længde. Pandefuren er meget svagt markeret. Nakkekuden ses kun svagt. Skallens og næsepartiets overlinier er let konvergerende.
- Stop: Tydeligt markeret
- Næse: Stor og sort med godt åbne næsebor. Set i profil ligger den på linie med næseryggen og træder ikke frem foran læbernes forreste rand.
- Næseparti: Kortere end skallen med konvergerende sider og ikke overdrevent spidst. Næseryggen er lige. Set fra siden dannes næsepartiets underlinie af underkæben.
- Læber: Selvom de er noget tykke ligger de tæt til kæben, og overlæbens kant forløber i en lige linie. Mundvigen er ikke synlig. Læberanden er sort.
- Kæber, bid: Kæberne er stærke med normalt udviklede hvide tænder. Ensartet og komplet tandsæt med saksebid. Tangbid tolereres.
- Kinder: Normalt udviklede – ikke fremtrædende
- Øjne:** Godt åbne og af normal størrelse med et årvågent og levende udtryk. Øjenåbningen er nærmest rund og øjenæblet er ikke fremtrædende. Placeret delvis fremadrettet. Stramme øjenrande, som er sorte, mens øjenfarven er mørkebrun..
- Ører:** Trekantede og opretstående med stiv ørebrusk og fremadrettet åbning. De er højt ansatte og tætsiddende. Ørets længde er ca. den halve hovedlængde.
- Hals:** Af længde omtrent som hovedet og altid højt båret. Den er muskuløs, og huden ligger stramt til.
- Krop:** Kvadratisk bygget, således at længden målt fra skulderspids til sædeben er den samme som skulderhøjden.
- Overlinie: Ryglinien er lige. Over lænden er den let hvælvet.
- Manke: Let hævet over ryglinien og en harmonisk fortsættelse af halsen
- Ryg: Lige med stærk muskulatur – længere end lænden
- Lænd: Kort, bred, muskuløs og let buet
- Kryds: Fortsætter lændens linie og er længere end bred. Hældningen fra hofte til halerod er ca. 10° under vandret. Muskulkøst
- Bryst: Når ned til albuerne med godt hvælvede ribben. Underbrystet er langt, men forbrystet når ikke frem foran skulderspidsen.
- Underlinie: Kun svagt stigende fra brystben til bug. Flankerne er kun ganske let indtrukne.
- Hale:** Ansat i forlængelse af krydset og altid båret oprullet over ryggen. Den skal helst nå så nær som muligt hen til halsen. Længden er lidt mindre end skulderhøjden. Halen er tyk ved roden og bliver smallere mod spidsen. Den er dækket af en overdådig lang pels.

Lemmer:

Forpart: Forbenene er fuldstændig parallelle og lodret stillede. Højden ved albuerne er lidt mere end halvdelen af skulderhøjden.

Skuldre: Skulderbladet måler 1/4 af skulderhøjden og er skråtstillet ca. 60° mod vandret. Muskulaturen er veludviklet. Vinklen mellem skulderblad og overarm er 125°.

Overarm: Længere end skulderbladet og stillet 65° mod vandret.

Albuer: Ligger parallelt med kroppens midterplan. Vinklen mellem over- og underarm er 155°.

Underarm: Længere end overarmen. Fintbygget – men stærke knogler med tør muskulatur

Håndrod: Stærk – næsten så bred som underarmen

Mellemhånd: Næsten så bred som underarmen. Let skråtstillet

Forpoter: Ovale med tætsluttede og krumme tæer. Stærke og sorte trædepuder. Kløerne foretrækkes sorte.

Bagpart: Set bagfra er bagbenene fuldkommen lodrette og parallelle fra sædeben til jorden.

Overlår: Af længde som 1/3 af skulderhøjden. Bredt med veludviklet muskulatur. Skråtstillet i en vinkel på 60° mod vandret. Vinklen mellem hofteben og overlår er 90°.

Knæ: Parallel med kroppens midterplan. Vinklen mellem overlår og underlår er 115°-120°.

Underlår: En smule kortere end overlåret. Knoglebygningen er let – men stærk. Det er skråtstillet i en vinkel på 55°- 60° mod vandret. Muskuløst

Haseled: Stærkt – men ikke bredt

Mellemfod: Lodret og fuldstændig lige – set både forfra og fra siden. Tilstrækkeligt bredt. Længden fra haseleddet til jorden er lidt mere end 25 % af skulderhøjden.

Bagpoter: Ovale som forpoterne og i øvrigt med samme egenskaber

Bevægelse: Normalt trav – må ikke være hoppende. Den karakteristiske galop er mere udholdende end hurtig. Skridtene har normal længde – ikke for langtrækkende.

Hud: Godt tilliggende og stram – uden løshed på noget som helst sted.

Pels:

Hårlag: Tæt, meget langt, usædvanligt lige og udstående fra kroppen. Dækpelsen er grov med lige og stive hår, som aldrig må være hængende, men skal stå ud – også når pelsen ikke er rigelig. Kroppen ser ud som om den er omgivet af en pelsmuffe – især på halsen, hvor den danner en fyldig halskrave – men ikke som en manke. Skallen er dækket af halvlange hår, som skjuler ørernes basis. Pelsen er kort på næsepartiet, mens den på ørerne er meget kort og glat. Halen er beklædt med meget lange hår. På baglårerne dannes bukser.

Farve: Ensfarvet hvid eller rød. Champagnefarve tolereres – men er ikke ønskelig. Den hvide farve skal være ren og ligne mælk. Blege biscuit-skygger på ørerne tolereres – skønt det er en fejl. Den røde farve skal være dyb rådyr-rød. En lysere nuance tolereres på hale og bukser. Lidt hvidt på poterne tolereres – ligesom en mørkere skygge over skuldre og krave.

Størrelse: Skulderhøjde: Hanner 27 til 30 cm

Tæver 25 til 28 cm

Vægten skal stå i forhold til skulderhøjden

Fejl:

Enhver afvigelse fra de foregående punkter betragtes som en fejl, hvis betydning for bedømmelsen skal stå i nøje forhold til afvigelsens omfang og dens indvirkning på hundens sundhed og velbefindende.

- Skallen for lang eller for smal
- Næsepartiet for langt
- Lyst pigmenteret næse
- Omvendt saksebid
- Lyse øjne
- For små ører
- Grov og tung kropsbygning
- Kroppen let rektangulær og ikke kvadratisk
- Manglende pelsfylde
- Manke i stedet for pelskrave
- Overpelsen flad
- 2 cm over de i standarden nævnte mål

Alvorlige fejl:

- Æbleformet hoved
- Fremstående øjenæbler, ovale øjne
- Svagt stop
- Aftmagret næseparti
- Mangel på 2 eller flere tænder – f.eks. PM1 og PM3
- Underbid
- Rektangulær krop
- Halen trukket ind mellem bagbenene
- Mangel på underuld
- Uldagtig dækpels
- Hvide poter hos røde hunde
- Rød pelsfarve med tydelige sorte skygger

Diskvalificerende fejl:

- Aggressive eller for sky hunde
- Enhver hund, der viser fysiske eller psykiske abnormiteter skal diskvalificeres
- Ikke typisk
- Næsepartiets overlinie konveks
- Overbid
- Total depigmentering af næse eller øjenrande
- Glasøjne
- Ørerne totalt hængende

- Halen manglende eller meget kort (medfødt eller erhvervet)
- Enhver anden pelsfarve end hvid, rød eller (den uønskede) champagne
- Røde aftegninger på hvid bund, hvide eller sorte aftegninger på rød bund

Bemærk:

- Hanhunde skal have to normalt udviklede testikler i pungen.
- Kun funktionsdygtige og klinisk sunde hunde med racetypiskbygning bør anvendes i avlen.

Dansk Kennel Klubs bemærkning:

Forhold, der påvirker en hunds sundhed negativt, betragtes som en alvorlig fejl

Standarden udgivet af FCI 17. DECEMBER 2015

Oversættelsen godkendt af DKK's Standard Komité

MARTS 2016

☐☐☐ NB! Denne udgave erstatter standard udsendt af DKK i APRIL 2007 ☐☐☐

Anatomiske træk

